

жливим і необхідним етапом в оптимізації роботи сімейного лікаря та лікаря педіатра з метою прогнозування хвороби та персоналізованого підходу до лікування

ХАРЧОВА АЛЕРГІЯ – ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ВИРІШЕННЯ

Крючко Т.О., Бубир Л.М., Несіна І.М., Ткаченко О.Я.

Полтавський державний медичний університет

Актуальність. Харчова алергія продовжує привертати увагу все більшого числа дослідників адже є найбільш частою причиною потенційно небезпечних для життя алергічних реакцій й зокрема анафілаксії – серйозної системної реакції гіперчутливості, що нерідко загрожує летальним наслідком. У всьому світі зареєстровано значне збільшення числа госпіталізацій через харчову анафілаксію, проте до цього часу залишаються невідомими істинна розповсюдженість як харчової алергії, так і анафілактичних реакцій, пов'язаних з вживанням причинно-значущих харчових алергенів. Оральна провокаційна проба залишається золотим стандартом діагностики харчової алергії однак, у випадку наявності анафілактичних реакцій в анамнезі, її використання є обмеженим. Тому, пошук та впровадження високо специфічних та чутливих неінвазивних маркерів харчової алергії є пріоритетним завданням клінічної медицини.

Мета: дослідити частоту та структуру харчової сенсibiliзації у дітей із захворюваннями верхнього відділу травного тракту.

Матеріали та методи дослідження. Під спостереженням знаходилося 64 дитини віком від 6 до 15 років з гастроуденальною патологією на тлі реакцій гіперчутливості. План обстеження включав аналіз анкет-опитувальників, алерготестування та дослідження імунологічного статусу.

Результати дослідження. В ході ретельного аналізу даних анкет-опитувальників встановлено, що у дітей з гастроуденальною патологією найбільш часто прояви харчової гіперчутливості виникали при вживанні бобових (39,1%), яєць (25,0%) та риби (23,4%). Розвиток алергічних реакцій при повторному вживанні одного й того ж самого продукту у дітей з патологією верхніх відділів травного тракту мав постійний характер у половини пацієнтів з гіперчутливістю до риби (46,7%), в третини – з алергією до арахісу (32%) та в кожній четвертій дитини з сенсibiliзацією до яєць (25%). Під час оцінки зворотності клінічних проявів зменшення симптомів відмічалось в кожного 3-го пацієнта з симптомами гіперчутливості до бобових (36%), риби (33,3%) та у четвертій частини дітей з алергією на яйця (25%). Отримані дані є свідченням того, що частота справжньої харчової алергії є суттєво нижчою в порівнянні із початковою загальною кількістю заявлених алергічних реакцій. Після інтерпретації особливостей клінічного перебігу та комплексного алерготестування з метою виявлення та підтвердження істинних реакцій гіперчутливості було проведено оцінку цитокінового профілю з визначенням маркерів алергічного запалення - IL-4 та TARC/CCL17. Отримані дані продемонстрували прозапальну спрямованість Т-хелперної імунної відповіді за рахунок підвищеного рівня IL-4 (50%) та TARC/CCL17 (47%) у половини з 34 обстежених дітей з гастроінтестинальними симптомами харчової гіперчутливості.

Висновки. Таким чином, дослідження особливостей реалізації алергічних реакцій харчової гіперчутливості у дітей дозволило вивчити специфічні клінічні критерії (частоту, структуру, відтворюваність клінічних проявів на тлі елімінації причинно-значущих алергенів) та виявити пацієнтів з істинними імунологічно-опосередкованими реакціями на їжу шляхом комплексного алергологічного та імунологічного обстеження.

ОЦІНКА ЕЛЕКТРОЛІТНИХ ПОКАЗНИКІВ У ЖІНОК ПРИ ЕКСТРАКОРПОРАЛЬНОМУ ЗАПЛІДНЕННІ

Лецин Д. В.

Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження: визначити концентрацію основних електролітів плазми у жінок на підставі визначення клініко-патогенетичної ролі порушень нейроендокринної регуляції водно-сольового обміну шляхом індивідуалізації медикаментозної корекції у програмі екстракорпорального запліднення, а також вивчити дані про сучасні методи профілактики та корекції електролітних порушень.

Матеріали і методи дослідження: Було обстежено 110 пацієнток у програмі екстракорпорального запліднення. Основна група поділена на дві підгрупи: I підгрупа – 60 пацієнток, яким була проведена індукція овуляції в програмі ЕКЗ відповідно до загальноприйнятих рекомендацій; II підгрупа – 30 пацієнток, які отримували додатково до стандартних схем стимуляції овуляції комбіновану терапію. Контрольна група – 20 пацієнток з відсутніми соматичними захворюваннями та гормональними порушеннями репродуктивної системи.

Всім пацієнткам основної та контрольної групи проведено: антропометрія з визначенням індексу маси тіла та встановленням морфологічного типу жінки; визначення в сироватці крові вмісту електролітів – натрію та калію.

Результати дослідження: Середній вік обстежених жінок у програмі екстракорпорального запліднення склав: у пацієнток I підгрупи - $33,50 \pm 0,59$ років, у пацієнток II підгрупи - $33,77 \pm 0,72$ років, у контрольній групі - $31,80 \pm 0,88$ років.

У результаті клініко-статистичного аналізу, на 2-3 день менструального циклу у пацієнток I підгрупи відмічається підвищення показників калію та натрію (калій - $4,60 \pm 0,04$ ммоль/л; натрій - $143,97 \pm 0,36$ ммоль/л) у порівнян-